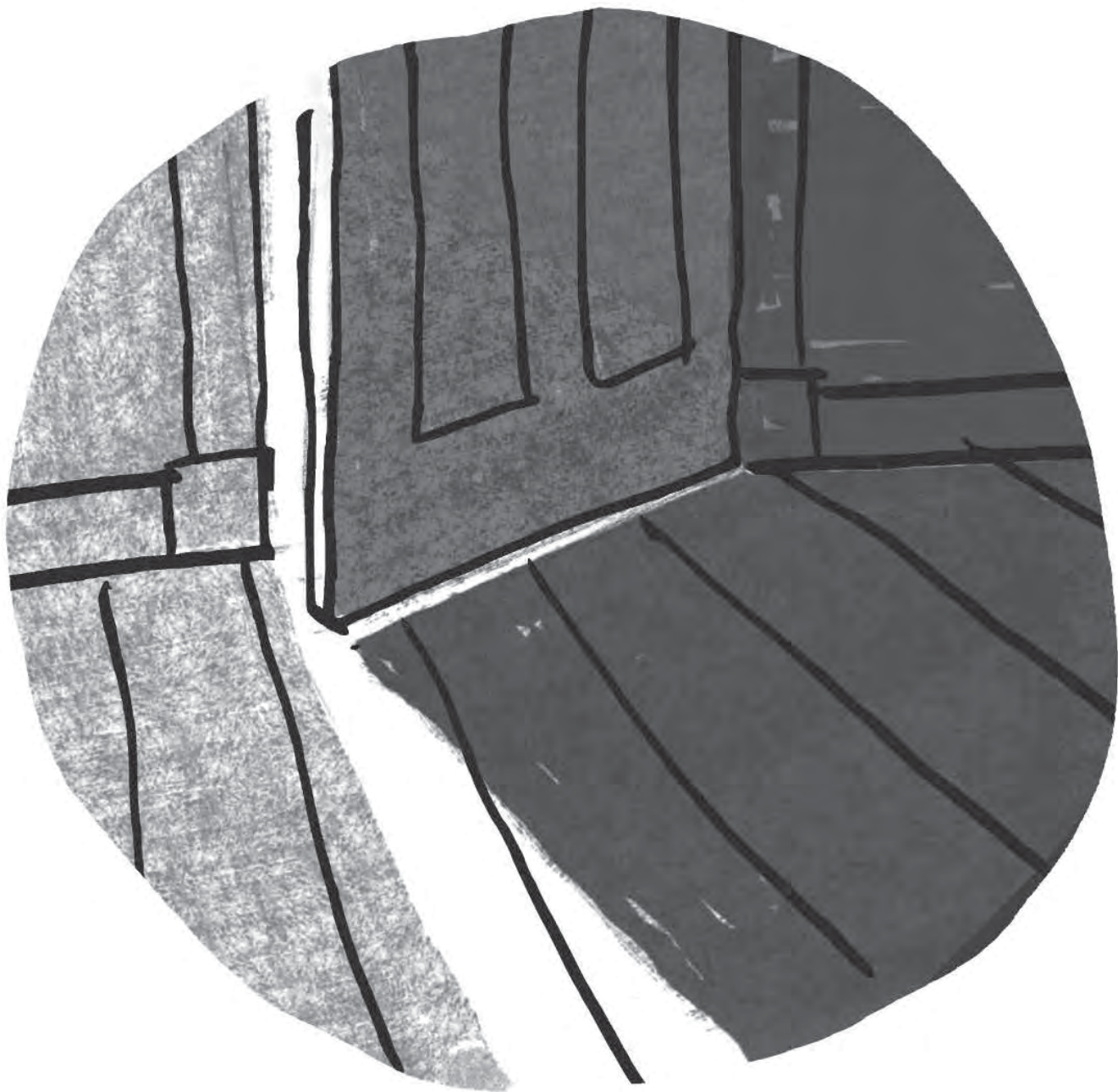

En otrolig natt

Pirls

En otrolig natt

Bearbetad efter Eine Wilde Nacht in Der Große Zwerg und Andere Geschichten av Franz Hohler. Utgiven 2003 av Deutscher Taschenbuch Verlag, München, Tyskland.

Bild marija Meded

Anina var tio år, så även om hon halvsov kunde hon hitta från sitt rum till badrummet. Dörren till hennes rum brukade vanligtvis stå på glänt och nattlampan i hallen gjorde det tillräckligt ljust för att hon skulle kunna ta sig till badrummet förbi telefonbordet.

En natt när hon gick förbi telefonbordet på väg till badrummet hörde Anina något som lät som en dämpad väsning. Men eftersom hon halvsov brydde hon sig knappast om det. Hur som helst kom det ganska långt bortifrån. Inte förrän hon var på väg tillbaka till sitt rum såg hon varifrån det kom. Under telefonbordet låg en hög trave gamla tidningar och tidskrifter och denna hög började nu röra på sig. Det var därifrån ljudet kom. Plötsligt började högen rasa åt alla håll – höger, vänster, hit och dit – så att tidningar och tidskrifter spreds över hela golvet. **1** Anina trodde inte sina ögon när hon såg en grymtande och frustande krokodil komma fram under telefonbordet.

Anina blev som bedövd. Med ögon stora som tefat såg hon hur krokodilen kravlade sig ut ur tidningshögen och sakta såg sig omkring i lägenheten. Den tycktes just ha kommit upp ur vattnet för hela kroppen var drypande våt. Överallt där krokodilen klev blev mattan under den dyblöt. **2**

Krokodilen rörde sitt huvud fram och tillbaka och lät höra ett högt väsande ljud. Anina svalde hårt när hon såg krokodilens gap med dess fruktansvärt långa rad av tänder. Den svängde långsamt svansen fram och tillbaka. Anina hade läst om detta i ”Djurbladet” – hur krokodilen slår med svansen i vattnet för att anfälla eller jaga bort sina fiender.

Hennes blick föll på det senaste numret av ”Djurbladet”, som hade fallit ner från högen och låg vid hennes fötter. Hon fick en ny chock. På omslaget hade det tidigare funnits en bild av en stor krokodil på en flodstrand. Nu var flodstranden tom! **3**

Anina böjde sig ned och plockade upp tidningen. I samma ögonblick slog krokodilen så hårt med svansen att den stora vasen med solrosor som stod på golvet gick sönder och solrosorna ströddes ut överallt. Med ett snabbt skutt var Anina inne i sovrummet. Hon smällde igen dörren, högg tag i sängen och sköt den mot dörren. Hon hade byggt en barrikad som skulle skydda henne från krokodilen. Lättad andades hon ut.

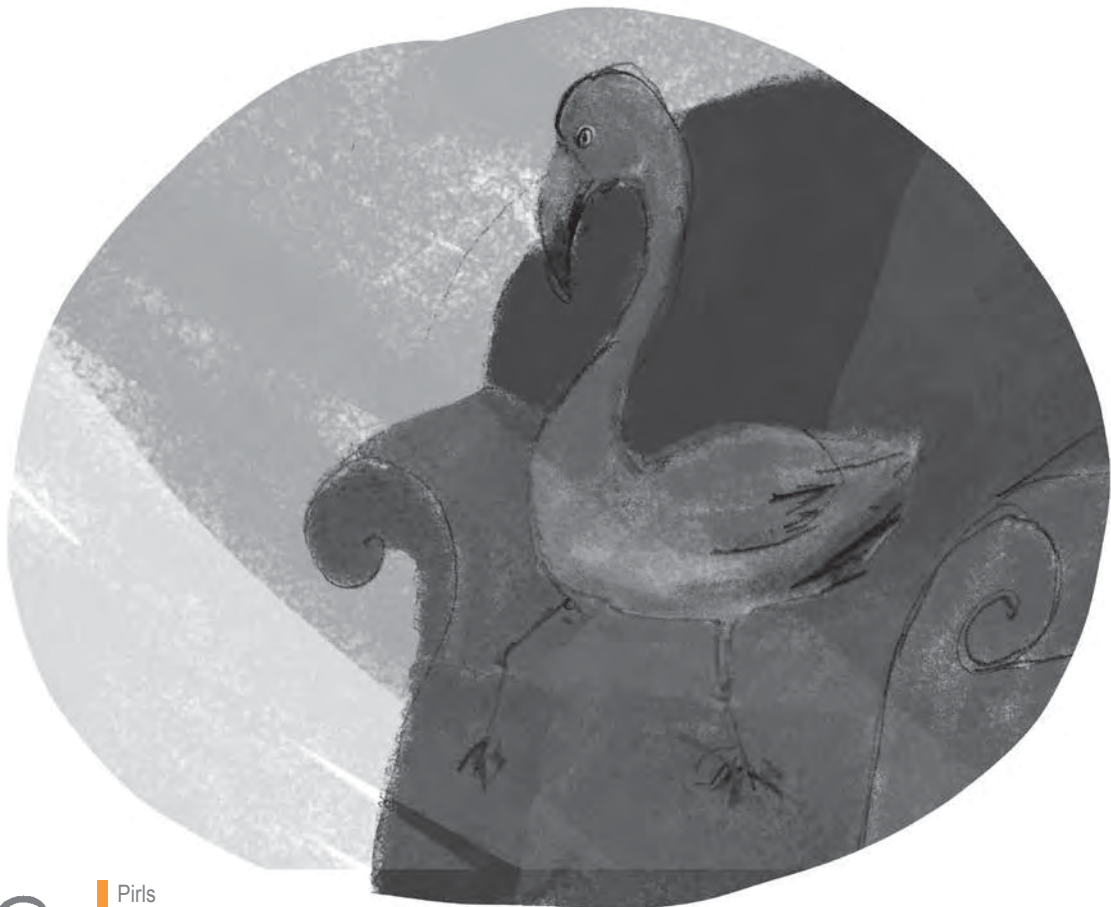
Men sedan blev hon villrådig. Tänk om besten bara var hungrig? Kanske måste man ge krokodilen något att äta för att få den att ge sig iväg?

Anina tittade än en gång på sin djurtidning. Om krokodilen kunde kravla sig ut ur bilden skulle kanske också andra djur klara av det. Anina bläddrade snabbt igenom tidningen och stannade vid en flock flamingor i ett djungelträsk. Perfekt, tänkte hon. De ser ut som en födelsedagstårta för krokodiler.

Plötsligt hördes ett kraftigt brak och spetsen på krokodilens svans trängde sig igenom dörren som splittrades.

Kvickt höll Anina upp bilden av flamingor framför hålet i dörren och ropade så högt hon kunde: ”Ge er iväg från träsket! Schas! Schas!” Sedan kastade hon tidningen genom hålet ut i hallen, klappade händerna och tjöt och skrek.

Hon kunde knappast tro vad som hände härnäst. Hela hallen var plötsligt full med skriande flamingor som vilt flaxade med vingarna och sprang kors och tvärs på sina långa, magra ben. Anina såg en fågel med en solros i näbben och en annan som nappade till sig mammas hatt från dess krok. Hon såg även en flamingo försvinna ner i krokodilens gap. Han svalde flamingon i två snabba tuggor och lät den raskt följas av nästa, den med solrosen i näbben.

Efter två portioner flamingo verkade krokodilen ha fått nog och lade sig belåten ner mitt i hallen. När han hade slutit ögonen och inte längre rörde sig öppnade Anina hastigt dörren och slank igenom den ut i hallen. Hon höll upp det tomma tidningsomslaget framför krokodilens nos. ”Snälla”, viskade hon, ”vänd tillbaka hem.” Hon smög tillbaka in i sovrummet och tittade genom hålet i dörren. Hon såg att krokodilen nu var tillbaka på tidningsomslaget.

Nu gick hon försiktigt in i vardagsrummet där flamingor trängdes runt soffan eller stod på tv:n. Anina öppnade tidningen på sidan med den tomma bilden. ”Tack”, sa hon, ”tack så väldigt mycket. Nu får ni flyga tillbaka till ert träsk.” 6

På morgonen var det väldigt svårt för henne att förklara den jättelika våta fläcken på golvet och den sönderslagna dörren för sina föräldrar. De trodde väl inte helt på krokodilen, men mammas hatt var och förblev försvunnen. 7